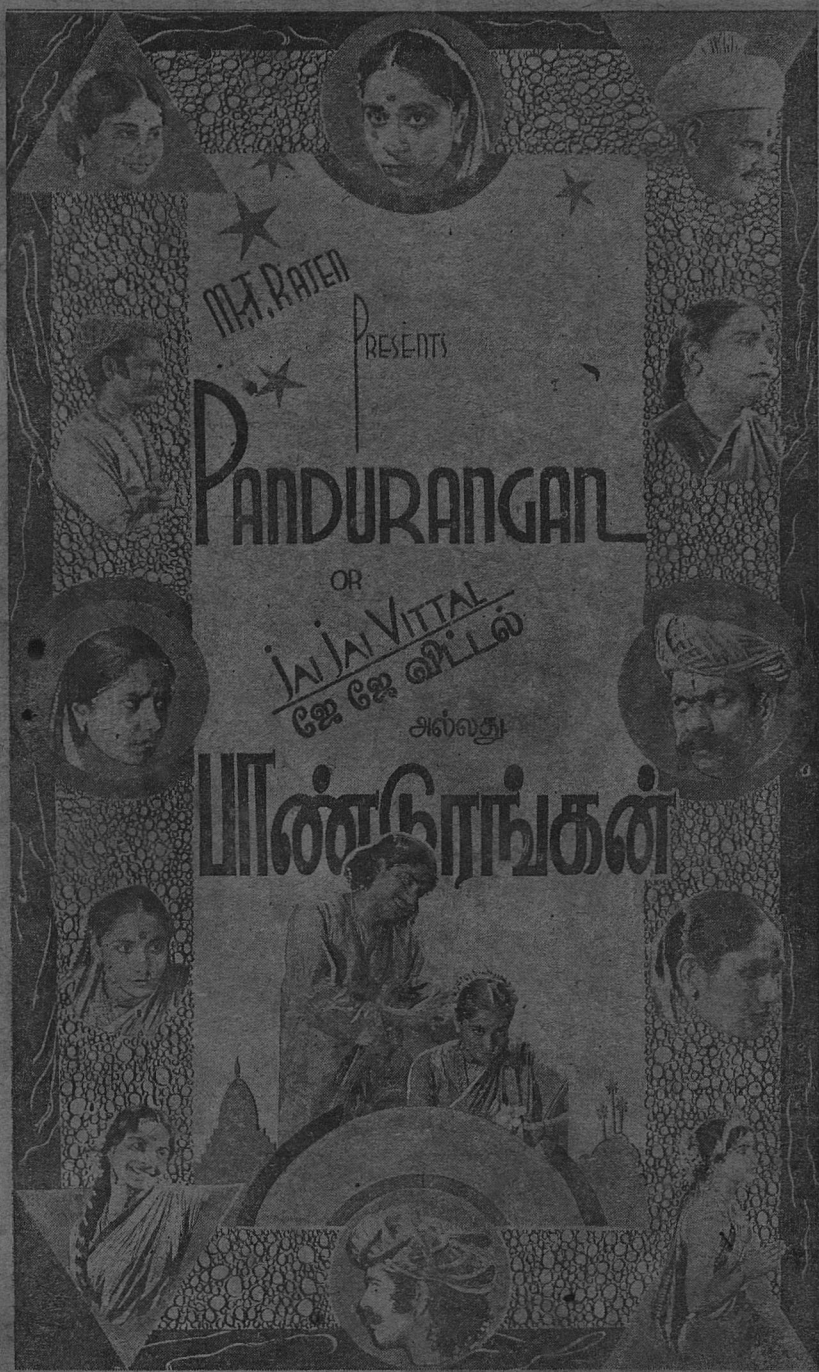

M.T. RATEN

PRESENTS

PANDURANGAN

OR

JAI JAI VITTAL
ஜே ஜே விட்டல்

அல்லது

பாண்டிரங்கன்

பா ண் டு ர ங் க ன்

நடிகர்கள்

M. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி	—	புண்லீகன்
வித்வான் K. A. ஸ்ரீனிவாசன்	—	குக்குடமுனி
காணி N. ரத்னம்	—	மாமா
T. N. வாசுதேவ பிள்ளை	—	பந்து
K. A. சங்கர ஐயர்	—	ஜன்னு
K. K. பெருமான்	—	சுபேதார்
பிரபாத் வெங்கடராவ்	—	லக்ஷ்மண ராவ்
K. P. ராஜேந்திரன்	—	கட்டையன்
M. K. கோபாலன்	—	இந்திரன்
U. M. எழுமலை	—	சமையல்காரன்
N. ராமசுப்பிரமணியன்	—	ஹனுமந்தன்

T. A. மதுரை	—	ஜக்கா
P. S. சிவபாசியம்	—	சாமனா
கோல்டன் கம்பெனி P. சந்திரமணி	—	சத்தியவதி
M. S. சந்திராபாய்	—	இந்திராணி
M. S. சரோஜா	—	ரவிகா
K. K. கிருஷ்ணவேணி	—	ரஞ்சிதம்
R. காந்தாமணி	—	சரசாங்கி
M. V. சுலோசனா	—	இடைச்சி

(*)

Scenerio & Direction

D. C. GUNE

Story & Dialogues

T. K. SUNDARAM

Songs

PAPANASAM SIVAM

&

T. K. SUNDARAM

பா ண டி ர ங் க ன்

கதைச் சுருக்கம்.

பாதாளத்தில் விருத்திரனென்னும் சூரன் இந்திரனைக் கொன்று இந்திரபதியை அடையவேண்டி கொடுத்தவம் செய்கிறான். அவனது தபாக்கினியால் தேவேந்திரன் குழப்பமீட்டி தேவகுரு மூலமாக அதன் உண்மையை யுணர்ந்து விருத்திராசூரனைக் கொல்ல அவனது தபோவல்லமையால் இந்திரனைக் கல்லாகச் சபிக்கிறான். அக்கோர சம்பவத்தைக் கண்ணுற்ற இந்திராணி ஸ்ரீமந் நாராயணனைச் சிந்தித்து முறையிட பகவான் பிரசன்னமாகி புண்லீகனுக்குக் காஷியளிக்கப் பூலோகத்திற்கு வருவோம். அதுசமயம் உன் பதியின் சாப விமோசனமாகுமென்று அனுக்கிரஹித்து மறைகிறார்.

பூலோகம்

உலோகதண்டமென்னும் சிற்றூரில் ஜன்னு, சத்தியவதி என்னும் உத்தம தம்பதிகள், புத்திரன் புண்லீகனுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். புண்லீகன் மனைவி ஜக்கா தன் மாமி மாமனரை கொஞ்சமும் லக்ஷியம் செய்வதில்லை. சதா அவர்களோடு சண்டையிடுவது மல்லாது தன்புருஷனைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களைக் கண்டிக்கச் செய்தும் வருவாள். புண்லீகனோ துஷ்டசாவகாசத்தால் கெட்டவனாகி மதுபானம் பிறர்தார இச்சை முதலிய பாதகங்களுையே தனது சாதகமாகக் கொண்டவன். இவ்வாறிருக்க, தாசி சாமனா அவ்வூர் நாட்டாண்மை பந்துவை ஏமாற்றிவிட்டுப் புண்லீகனை நேசித்தாள். அதை யுணர்ந்த பந்து புண்லீகனுக்கு விரோதியாகிறான். ஜக்காவின் கொடுமைகளைச் சகிக்காத ஜன்னுவும் சத்தியவதியும் தங்களைத் தனியாக வைத்து விடச் செய்யும்படிக்கேட்ட, ஜக்கா அவர்களைக் கண்டவாறு ஏசி புண்லீகனிடம் தன்னை பற்பலவாறு நிந்தித்ததாகச் சொல்லி கோபமூட்ட, புண்லீகன் அவர்களை ஓர் அறைக்குள் போட்டு மூடி விடுகிறான்.

புண்லீகன் கோவிலில் ராஜை யென்னும் ஓர் குடும்பப் பெண்ணை பலாத்காரம் செய்ய முயற்சித்துப் பயன் படாமையால் அன்றிரவு அவளை எப்படியும் தூக்கிக்கொண்டு போவதாய்ச் சபத

மிடுகிறான். இதைக் கேள்விப்பட்ட அவளது மாமனார் லக்ஷ்மண ராவ், நாட்டாண்மை பந்துவிடம் சொல்லி வேண்டிய ஆட்களை வைத்துப் புண்லீகனைப் பிடித்து வரிம்சிக்கும் சமயம் தப்பி ஓடிய புண்லீகனது சிநேகிதர்களால் கேள்விப்பட்ட ஜன்னுவும் சத்தியவதியும் லக்ஷ்மண ராவ் மனையனுசிப் புண்லீகனை மீட்டுக் கொண்டு செல்கிறார்கள். புண்லீகன், தன் பெற்றோர்கள்தான் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்திற்குக் காரணஸ்தர்களென்று சந்தேகித்து ஜன்னுவையும் சத்தியவதியையும் வீட்டினின்றும் அடித்துத் துரத்தி விடுகிறான். அவர்கள் காசிக்குச் செல்கிறார்கள்.

புண்லீகன் சமையலுக்காக ஓர் சமையற்காரனைக் கூட்டிவர ஜக்கா சமையற்காரனை பார்த்து அருவருப்புக் கொண்டவளாய் புண்லீகனிடம் கோபித்துக்கொண்டு தன் தாய் மனைக்குப் பிரயாணப்படுகிறாள்.

தாசி சாமளை வீட்டு வேலைக்காரன் ரஞ்சித மென்னும் வேலைக் காரியைக் காதலிக்கிறான். அதைக்கண்ட மாமா அவனைக்கண்டிக்க அதன் காரணத்தால் பகைகொண்ட வேலைக்காரன் சாமளை யால் புண்லீகனுக்கு எழுதிக் கொடுத்தனுப்பிய காதற் கடித மொன்றை நாட்டாண்மை பந்துவிடம் கொடுத்து விடுகிறான்.

நாட்டாண்மை பந்து புண்லீகனைத் தொலைத்து விடத் தக்க ஆதாரம் கிடைத்து விட்டதென்று சந்தோஷித்து ஏற்கனவே தாசி சாமளையை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சுபேதாரிடம் அதைக் காண்பித்துப் பகை மூட்டச் செல்லுகிறான். வழியில் ஜக்கா மாட்டு வண்டியில் சென்று கொண்டிருப்பதைக் கண்ட பந்து, ஜக்காவின் னிடம் அக்கடிதத்தைக் காட்ட ஜக்கா தன் புருஷன் மீது ஆத்திரம் கொண்டவளாய்த் தாய் மனைக்குச் செல்லாமல் திரும்பி விடுகிறாள்.

பந்து மென்மேலும் குதுகலித்தவனாய்ச் சென்று சுபேதாரைக் கண்டு அக்கடிதத்தைக் கொடுத்து அவனுக்குக் கோபக் கொதிப்புண்டாகும்படித் தூண்டுகிறான். சுபேதார் புண்லீகனை எப்படியும் கொன்று விடுவதாகத் தீர்மானித்துப் புறப்படுகிறான்.

புண்லீகன் தன் சமையற்காரன் மூலம் ரவிகா என்னும் தாசி னைத் தன் மனைக்கு வரவழைத்து சல்லாபித்துக் கொண்டிருக்கும்

சமயம் தாசி சாமளை, தன் தாயார் சரசாங்கியோடு மாமாவைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து புண்லீகனிடம் ஹிதமாகப் பேசி வீட்டையும் எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறாள். அதே சமயத்தில் ஜக்கா வீட்டினுள்ளே பிரவேசித்து தாசி சாமளை முதலியோரை அடித்துத் துரத்துகிறாள்.

புண்லீகனது விரோதி, பந்துவால் தூண்டப்பட்ட சுபேதார் வீட்டினுள்ளே கலவரச் சப்தம் கேட்டு, புண்லீகனைப் பிடிக்க உள்ளே நுழைய புண்லீகனும் ஜக்காவும் தப்பித்தோடி விடுகிறார்கள். சுபேதார் தாசி சாமளையையும் சரசாங்கியையும் ஊரை விட்டு டோட்டி விடுகிறான். மாமாவும் ஓடி விடுகிறான்.

பிழைப்புக்காகக் காசிக்குப் போகத் தீர்மானித்த புண்லீகன் வழி நடக்கமுடியாத ஜக்காவைத் தன் தோள்மேல் தூக்கிக்கொண்டு காட்டின் வழியே செல்லுகிறான். வழியில் பசி மயக்கத்தால் மூர்ச்சித்துக் கிடக்கும் ஜன்னுவையும், சத்தியவதியையும் பார்த்து விட்டு அவர்கள் கதறிக் கதறிக் கூவி அழைத்தும் திரும்பிப் பாராமல் சென்றுவிடுகிறான். சத்தியவதி மிகவும் ஸுக்கித்தவளாய் பகவானைப் பிரார்த்திக்க, பகவான் ஓர் இடைப் பெண்ணாக வந்து அவர்கள் பசியாற்றிச் செல்கிறார்.

புண்லீகனும் ஜக்காவும் குக்குட முனிவரின் ஆசிரமம் அணுகி அவரால் உபசரிக்கப் பட்டு அன்றிரவு அவ்விடத்தில் தாமதிக்கிறார்கள். பற்பல சிந்தனைகளால் நித்திரையில்லாத புண்லீகன் கங்கை, யமுனை, சாஸ்வதி என்னும் தெய்வநதிப் பெண்களால் நிர்த்திக்கப் பட்டு தான் செய்த பாவங்களையுணர்ந்து குக்குட முனிவரின் உபதேசத்தால் தனது பெற்றோர்களைத் தேடிக் கண்டு அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வழி பாடுகளைச் செய்து முடிவில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் தரிசனம் பெற்று தன் பெயரால் பண்டாரிபுர மென்று விளங்க ஓர் நகரம் உண்டாக வரம் பெறுகிறான். அது சமயம் இந்திரனது சாபமும் விமோசனமும் ஆகின்றது. புண்லீகனது கோரிக்கைப்படியே பகவான் பண்டாரி புரத்தில் பாண்டிரங்கனாக விளங்குகிறார்.

சுபம்!

சுபம்!!

சுபம்!!!

பாட்டுக்கள்

பாட்டுகள்.

1

அரம்பைப் பெண்கள்.

வானுலாவும் தேவ தேவா
வசரபாணி யான தீபா (வா)
தேன்மொழி இந்திராணியோடு
தினமும் மருவி வாழ்வு நீடு (வா)
பானுதயம் போல் பிரகாச
பஞ்ச தருவின் ரிழலில் வாசா
கான ரம்ய கண்ப நேசா
காம தேனு சேஷம் விலாச (வா)
சங்க ரிதி பதுமரிதி
தங்கும் செல்வ மங்களவாரிதி (வா)

2

இந்திராணி

தேவரம்பையர் யாவரும் திகழ்
சீர்பொருந்திய வாழ்விதே—கன
சீர் பொருந்திய வாழ்விதே

தோழி

புணும் இந்திர போகமே—இது
பூர்வ புண்யமு மாகுமே—இது
பூர்வ புண்யமு மாகுமே

தோழி

மேவிடும் பல தேவரும்பணி
வேதனும் புகழ் யோகமே

இந்திராணி

வேறிதற்கிணை ஏது சொல்லடி

தோழிகள்

இணை எது இணையேது
இணை ஏது

இந்திராணி

தேவ ரம்பையர் யாவரும் திகழ்
சீர்பொருந்திய வாழ்விதே

3

ஜன்மூவின் பஜனை

ராம ராம ராமா
ரவி குல சோமா
சாமளரூப தயாளகுணநிதே (ராம)
தசரத பாலா புஜ பல பீமா
பஜனை செய்தோமே பணிவுடன் யாமே
வேதங்கள் போற்றும் கோதண்டபாணி
திதண்டி டாதருள் செய்குவாய் ஜெய ஜெய (ராம)

4

ஐக்கா

பொன்னுன கையால் இப்
புஷ்பமதைச் சூட்டும்—பசும்—(பொன்)
நல்ல சன்மானம் தாரேன்—தயவுடன் பாராட்டும்
(பொன்)

புண்லீகன்

அன்னமே நானே
அகமகிழ்ந் தேனே
சன்மானம் தன்னை—எங்கே
தந்திடுவாய் முன்னே.

ஐக்கா

சன்மானம் முன்னே—தந்திடுவாரோ
சொன்னால் போறுதோ—என் சொல்லை நம்பிடாரோ

புண்லீகன்

தேனென்குமுன்னே—தித்திக்குமோ சொல்
மானே நீ என்னை—ஏமாற்றுவதும் என்னே

ஐக்கா

என்னரும் நேமா—இன்புறும் கேஷமா—
அன்பான முத்தம்—என் ஆசையின் நிமித்தம்—
தந்தேன் (பொன்)

5

சாமகை

இவர் யாரடி சகியே
எதிரில் நிற்கும் (இவர்)
நவ நாகரீகத்தில் நாரியரை மயக்கும்
கவனம் என் மீதில் கொண்டு
காதல் கண்ணோட்டம் வைக்கும் (இவர்)
அடிக்கடி ஏதோ சொல்ல
ஆவலைப் பெருக்குறார்
ஆசை யெனும் கொடிய
அவஸ்தையில் இருக்கிறார்
இடுப்பிலிருக்கும் பையை
எடுக்கவும் விழிக்குறார்
எடுத்தாலும் இந்தா வென்று
கொடுக்கவும் ஒளிருகிறார் (இவர்)

6

புண்லீகன் விருத்தம்

மாதர் சிரோமணி மதன சிங்காரி மதி வதன
சீதள வசிகரி நீள் சேஷ விழியாள் தனை நினைந்து
காதலு மிகு மெனை வலிவில் காதலித்து மகிழ் வுடனே
தூது விட்டாள் என் சொல்வேன் நான்செய்த
புண்ணியத்தை.

7

சாமகை

மார மனோ கரணே—சுகு (மார)
நான் கோரிய நாயகனே—சுகுணனே
கோதையர் மோகனே
கோமள தேகனே (மார)

8 CA. 1261.

ஜக்கா

நானே சர்வாதி காரி—(இங்கு) (என்)

நாதன் சுகத்தையே கோரி—வந்த (நானே)

நாதன் சுகத்தையே கோரி—எந்த

நானும் ரமிக்கும்—வாழ்வு செழிக்கும்

சுகத்தைக் கோரிவந்த (நா)

புருஷனுறவதே கொண்டபினைபிற

போதமும் வேதமும் ஏனே

பூமி மீதிலே யார் மெச்சவேணும்

புகல்வோர் நெஞ்சமும் நாணும் (நானே)

மருமகளாக எந்தனை மதியா

மாமிக்கு வணங்கவும் தலைவிதியா

மஹா விரசமிது மிகமிக மீறுது

மனம் அறியாததும் ஏது (நானே)

9

புண்லீகன்

ஏனிந்தக் கோபம்—எதனாலே மனஸ்தாபம்

மேனி வெம்பி நீயே மிகவே நலிந்தாயே (ஏனிந்தக்)

மானினி நல்லாளே மதுரச் சொல்லாளே

கானமயிலே என்னிரு கண்மணியாளே (ஏனிந்தக்)

ஜக்கா

ஏதுக்கு வீணே எல்லாம் நான் தெரிவேனே

பாதகம் ஈதன்றோ பொய் பாஷைகள் நன்றோ

எல்லாம் நான் தெரிவேனே

வாதிக்குதென் நெஞ்சம் வாய்ப்பேசிடாதீர்

போதித்தவர் யாரோ பொது மாதர்கள் நேசம்

கொள்ளப்போமோ பெருமோசம்

புண்லீகன்

வீண்பவாதம் எண்ணவேண்டாம் விபரீதம்

வேணுமென்றே யாரோ வினையே விளைத்தாரோ

எண்ணவேண்டாம் விபரீதம்

நாணமே யில்லாத நங்கையரை நேரே

காணக்கண்கள் கூடும் எனில் காதலிப்பேனே

குகயாலும் தொடுவேனே (ஏனிந்தக்)

10

குக்குட முனி

கலகஞ் செய்யும் வேல்கண் மங்கைப் பருவப் பெண்கள்
 கலவிகைவல்யம் என் பார்—முடர்
 கலியின் ப்ரபாவமிதே
 மலஞ்சேர நாரும் சூடல் ஒன்பதுவாய்த் தேகம்
 எலும்புக் கூடாகும் இதைக்—காணார்
 இருகண் கபோதிகளாம்
 மண்ணோடு மண்ணாய் பிடிசாம்பலா முடலைக்
 கண்ணாட்டிதேனே என்பார்—அணைந்தே
 கூட்டிக் கரும்பே என்பார்
 நீர்க்குமிழி இளமை நீர்மேல் எழுத்து வாழ்க்கை
 பார்த்துண்மை யுணராரோ—மனிதர்
 பரமன் தாள் பணியாரோ

11

குக்குட முனி

துள்ளி விளையாடி மெல்லமடித்து
 சொல்லமுதம் ஈகும் சிறுபாலர்
 இல்லைபென வாடி நல்ல வரம்தேடி
 இல்லறமே கோடி புரிவார்கள்
 அல்லும் பகலாக பிள்ளைகளினாலே
 அல்லற்படுவார்கள் பலகோடி
 தொல்லை யிது ஞான எல்லையுடையோனே
 சொல்ல எளிதாமோ—புவிமாயை

CA. 1253

M.R. கிருஷ்ணமூர்த்தி & P. S. சிவபாக்கியம்.

12

சாமனை

மோகன ரூப மனோகர சீலன்
 முகங்காண வென் அகங்குழையுமே
 முன்னே வருவாரோ (மோ)

பேரானந்தமாகப் பேசி எனையே
 போவருவேனெனப் பொய் புகன்றாரோ
 பேதைமனங் கவர்ந்தாரே அன்பரும்
 வந்தெனக் காணுதல் வார்த்தை சொல்லுவாரோ (மோ)

புண்லீகன்

மான்விழியே உனைக் காணவந்தேனே
மனம் உன்தனை மறந்திடாது மதுரித செந்தேனே
மனோரம்பமாக மஹா மோக
வாரிதியாழ்ந்தேன்—வார்குழலாளே
மாமலர் வாசமும்—போல நாழுமே
மன்மத நாரியே மகிழ்வோம் நாமே

(மாண்)

13

ரஞ்சிதம்

பட்டம் பகவிலே பக்கமிருந்து பேசாதே
இது தீதே—உதவாதே—உன்
இஷ்டமிருந்தால் இருக்கட்டும் நீ மறவாதே பதனாதே.

கட்டையன்

எத்தனை நாள் தான் பொருத்திருப்பேன்
அடி கண்ணை—இளம் பெண்ணை—இதை எண்ணை
அடி அத்தனை பாவம் உனக்குப்பிடித்திடும்
சொன்னேன்—பசும் பொண்ணை—அடி மின்னே

ரஞ்சிதம்

ஆத்திரக்காரர்க்குப் புத்தி மட்டமென்ற
பேச்சு சரியாச்சு பயம் போச்சு
யாரும் பார்த்துவிட்டால் மானம் கார்த்திருப்பதெல்லாம்
போச்சு பெரும் பேச்சு வேண்டாம் மூச்சு

கட்டையன்

சுக்கரைக்கட்டியே தக்கசமயமேவாடி
உறவாடி—முத்தந்தாடி—உன்
வக்கணைப் பேச்சிலே சொக்கிவிழுந்து
தள்ளாடி மனம்வாடி நொந்தேனாடி

14

ரஸிகா

மாமோகம் கொண்டேன் மாமோகம் என்றும்
மாறிடாத நல்ல ஸ்நேகம்—இன்ப
மான மார வைபோகம்
மாசிலாதமா மலரணை வாரும்
மாதென தாவலைத்தீரும்—அபி
மான வாழ்வதே கோரும்
மாமுகி தியாய்க் காய்வதினலே

மனமுடைய மெழுகென மென்மேலே
சாமியே இனி தாமதம் ஏனே
தாளேனே இனி தாளேனே இனி
தான் போக சுகிர்தா

(மாமோ)

15 CA. 1254

மாமா

பாவி கையில் பாதி குடுமி பறிகொடுத்தேனே
பறிகொடுத்தேனே—உடல் துடிதுடித்தேனே
தேவடியாள் பணம் பறிக்க—ஜன்னமகன் தினம் சுதிக்க
ஏவல் செய்து திரிந்த தல்லால்—எனக்கென்ன லாபம்
எனக்கென்ன லாபம் இது எவரிட்டசாபம் (பாவி)
செம்பட்டையானாலும் என் குடும்போலிந்த

ஜெகத்தினிலில்லை இல்லை
அம்பட்ட முனுசாமி அல்லாமல் என்குடுமி

யாருமே தொட்டதில்லை
அரைக்கீரைத் தைலமிட்டு அருமையாய் நான் வளர்த்தேன்
முலைக்கீரை பிடுங்கினுப்போல் மொட்டை செய்தானே
மொட்டை செய்தானே—கண்டமட்டும் வைதானே (பாவி)

16

இடைச்சி

நந்தகோபால வம்சமய்யா
கேளும் நாங்களெல்லாம் தேவர்களின் அம்சமய்யா
காணுவீர் யாதவர் நாங்களே—மாடு
கண்ணுகளைக் காத்திடுவோம்—பாருங்களை
பட்டணங்கடந்து—இந்தப் பாதையில் தொடர்ந்து
கட்டிதயிர் பாலுங்கொண்டு—விக்கப் போவதுண்டு
கடவுள் பொருத்தாலுமே—ஒருவர்

கண் கலங்கப் பொறுக்கோம்

(நந்த)

17

சங்கை

பரிதிவானவன் முன்னம் பனி போல் நமது பாவ
பயமற முனியருள் பாலித்ததே

யமுனை

அறிபாயோ பெரியோரை அணுகுவோர் சிறுமைகள்
அடையார்கள் எனவேதம் அறியித்ததே

சரஸ்வதி

அரணும் திருமாலும் பிரமாதி முனிவோரும்
அருள் கூறும் முனிநாதன் அடிகளைத் தொழுமோம்

18 CA. 1261

குக்குடமுனி

மனங்கலங்காதே

மைந்தனே இப்போதே

(மனங்)

கனிந்த தென் நெஞ்சம்

கருணையினலே

நனைந்தனை நீயே

நலம் பெறுவாயே

(மனங்)

தந்தை தாய் எனும் தெய்வ தியானம்

தவறிடாது நீ செய்வது ஞானம்

அந்தரர்க்கு மிதுவாம் அபிமானம்

அறிவாய் மொழிவேன் -- அடைவாய் சமாதானம் (மனங்)

19 CA. 1253

புணலீகன்

நாயிலும் நான் கடையேன் என் அய்யனே

நலமே அறியேன் நானில மீது

பேயிலும் தான் கொடியேன்

(நாயி)

தாயைத் தந்தையைச் சதி செய்தேனே

தவறே -- தவறே -- ஹா -- ஹா ஹா ஹா

தியவன் நானெங்கு தேடியே செல்லுவேன்

தெரியேன் அந்தோ பாவம் அய்யனே

(நாயி)

20

புணலீகன்

மஹாப் புனிதனானேன் புவி மீது

மஹிமை புணரப் பவம் மாய்ந்ததிப்போதே

சகாயமல்லவோ என் சற்குரு வாக்கியம்

சகல தவ பலமும் சார்ந்த செளபாக்கியம்

(மஹாப்)

21 CA. 1254

மாமா

பட்டாபி ராமா என்னை விட்டு விடாதே சொன்னேன்

(பட்டா)

பூமீமங்கள கல்யாண குண

சீதாபதி ஜெய ஜெய ராம்--என்

சித்த ரஞ்சன ராம்--நல்ல

உத்தம சற்குணராம்--தசரத

சத்திய புத்திர ராம் ராம் ராம் ராம்

(பட்டா)

காமக் குரோத லோப மோகமெனும்

கட்டை யறுத்திடு ராம்--யோக

நிட்டை கொடுத்திடு ராம்--ஞான

சித்த ரக்ஷகராம்--பொல்லா

துஷ்டரஞ்சிடும் ராம் ராம் ராம் ராம்

(பட்டா)

22

புண்லீகன்

ஆனந்த மிவவேழை யடைந்தேன்

ஆண்டவனருளாலே

அன்னை தந்தை போல் கண் கண்டே

அறியும் தெய்வமுண்டோ

பின் புத்தியினாலே முன்பு பேய் மதி கொண்டேன் (ஆன)

23

புண்லீகன்

ருக்மிணி ரமண யது திலகா

கமலவதன உணைக் கண்டேன் அனகா

பனகா சுயனனே பவ பய மொழிந்தேன

ஜனனமும் புனிதம் அடைந்தேன் வரதா

24

பஜனை

ஜெகதபி ராம சுபாவன நாம

ஜெய ஜெய ஸ்ரீமது ரங்கா—ஹே

தேவ தேவ பிருந்தாவன கோகுல

சேகர ஞான சுரங்கா—ஒரு

திதிலாது பரகலாதனை யாண்டருள்

தீர வீர சுரசிங்கா

திருவடி தந்தருள் நீதா

தின தயாள சுபோதா

திகழும்ருக்மணி தேவி சுமேதா

திவ்ய மங்கள் விநோதா

ஜெயஹே—ஜெயஹே—ஜெயஹே

ஜெய பாண்டிரங்க ஜெயஹே.

ஜே ஜே விட்டல்.

பாண்டொங்கன் பாடல்களை ஒடியோன்

நிகார்குகளில் கேட்டானந்தியுங்கள்.

கைவசம் இருக்கும் பர

தமிழ்

மார்க்கண்டேயர்

பட்டினத்தார்

கவிரத்ன காளிதாஸ்

வல்லாள மகாராஜன்

கம்பர்

ஜோதி அருணகிரிநாதர்

மதுரை வீரன்

உரிமை :

(சென்னை, செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு,
தென் ஆற்காடு ஜில்லாக்கள் மாத்திரம்)

தெலுங்கு

சீதா கல்யாணம்

கிருஷ்ண லீலா

மாயா பஜார்

கிருஷ்ணலக்ஷ்மி

உரிமை :

(தென் இந்தியா, பர்மா மாத்திரம்)

மால பில்லா

உரிமை :

(பர்மா மாத்திரம்)

வர விக்ரம்

உரிமை :

(பர்மா மாத்திரம்)

உத்தே மாதரம்

உரிமை :

(பர்மா மாத்திரம்)

For Bookings Apply to:—

VEL MURUGAN FILM SERVICE.

POST BOX No. 231.

128, Govindappa Naicken Street, G.T., MADRAS.

Telegram "Velfilms"

Telephone 3664.